

J e g y z ő k ö n y v

az Országos Kisebbségi Bizottság

2006. szeptember 21-én, csütörtökön, 10 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

101. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. Megbízó- és köszönőlevél átadása
Átadja: Kajtárné Botár Borbála, a Miniszteri Kabinet - Társadalmi és Civil Kapcsolatok Titkárságának vezetője
2. A szerb nemzetiségi népismeret érettségi vizsga vizsgakövetelményei és vizsgaleírása
Előadó: Simon Istvánné főosztályvezető
3. Tankönyvvé nyilvánítási meghosszabbítási kérelmek
Előadó: Bársony Csaba titkárságvezető
4. Jelölt delegálása a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságba
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök
5. Egyebek
 - Tájékoztató a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásáról
Előadó: Dr. Bakos Károly főtanácsos
 - Tájékoztató írásbeli érettségi vizsgarész kialakításáról dráma, filozófia és művészettörténet vizsgatárgyak esetében
Előadó: Ötvös Zoltán érettségi referens

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata)
Agatics Hajnalka (Országos Horvát Önkormányzat)
Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
Kjoszeva Szvetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Krányecz Ferenc (Országos Szlovén Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
Medvegý Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat)
Dr. Pillér Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat)
Dr. Rónayné Slaba Ewa (Országos Lengyel Önkormányzat)
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium részéről:

Kajtárné Botár Borbála
Dr. Bakos Károly
Ötvös Zoltán
Romácz László
Simon Istvánné

Meghívottak:

Bársony Csaba (Országos Közoktatási és Értékelési Vizsgaközpont)
Dr. Fórika László (Országgyűlési Biztosok Hivatala)
Paulik Antal (Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal)
Csovcics Erika, az Országos Kisebbségi Bizottság volt tagja

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 13 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelettel köszöntöm az Országos Kisebbségi Bizottság megjelent tagjait. Nem számoltam meg, de úgy látom, szinte teljes létszámban határozatképesek vagyunk.

Tisztelettel köszöntöm Kajtárné Botár Borbála titkárságvezető asszonyt; köszöntöm főosztályvezető asszonyt, titkárságvezető urat, az ombudsman képviselőjét, illetve a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal képviselőjét.

A kiküldött napirendi pontokat fölteszem szavazásra. Bejelentem, hogy az egyebek között két témát tárgyalunk meg. Az ehhez tartozó anyag e-mailen megérkezett, az egyik az érettségivel kapcsolatos, a másik pedig a felsőoktatási törvény módosításával kapcsolatos tájékoztató; illetve nem is az egyebek között, hanem vegyük úgy, hogy kiosztásos anyagként tárgyalandó.

Kérem a bizottságot, szavazzunk arról, elfogadjuk-e így a napirendi pontokat. *(Szavazás. – Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen.

Felkérem Kajtárné Botár Borbála asszonyt egyrészt a megbízó- és köszönőlevél átadására, valamint szólni kíván a bizottsághoz egyéb témában is.

KAJTÁRNÉ BOTÁR BORBÁLA: Köszönöm szépen, kezdjük a kellemesekkel.

Szeretném miniszter úr nevében átadni Szilcer Olgának a megbízólevelet, és kívánok eredményes, jó és sikeres munkát a bizottságban.

SZILCER OLGA: Köszönöm szépen. *(Átveszi a megbízólevelet.)*

KAJTÁRNÉ BOTÁR BORBÁLA: Elnök urat arra kértem, hogy még néhány szót hadd szóljak a Kisebbségi Bizottsághoz. Egy kéréssel szeretnénk a bizottság tagjaihoz fordulni. Arról, hogy ezt milyen formában tudjátok teljesíteni, természetesen majd az Országos Kisebbségi Bizottság dönt.

Az Oktatási és Kulturális Minisztériumot és a Külügyminisztériumot is nagyon bántja és elszomorítja, hogy Magyarországon és Szlovákiában is olyan szégyenletes és nemkívánatos eseményekre kerül időnként sor, mint amelyeket a közelmúltban tapasztalhattunk. Én erről nem is kívánok részletesen beszélni. De arra gondoltunk, hogy miután ezek nem egyedi esetek, hanem többször előfordult mind a két helyen, ennek talán lehet valami olyan oka, hogy akár a Magyarországon élő nemzetiségek, beleértve a magyart is, akár a más országokban élő nemzetiségek, beleértve a szlovákot is, nem kellően ismerik egymás történetét, nem nagyon tanulták meg az elmúlt idő alatt; nem volt idejük, türelmük, kedvük megtanulni, egymást megbecsülni, megismerni. Tudom, hogy az oktatási és kulturális tárca ezen a területen már eddig is sokat tett. De azt szeretném kérni, hogy ha mód és lehetőség van rá, akkor a Kisebbségi Bizottság tárgyaljon arról, mit tehetnénk még ebben az ügyben, hogy itt, Magyarországon ez a megértés, megismerés, megbecsülés még erősebb legyen, van-e valami olyan ötletetek, amivel ezt elő tudnátok segíteni, és mit tehet maga az oktatási és kulturális tárca, mint az oktatásért és a kultúráért felelős igazgatási egység, államigazgatási szerv. Ezt szeretném kérni tőletek, amennyiben ezzel egyetértetek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen titkárságvezető asszonynak a megszólalását ebben az ügyben. Gondolom, teljes mértékben egyetérthetünk ezzel a kéréssel, és a magunk eszközeivel nyilvánvalóan nekünk, mint Országos Kisebbségi Bizottságnak tenni kell ebben az ügyben.

Kívánsz-e hozzászólni, Zsuzsa? Alelnök asszonyé a szó.

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Úgy érzem, mint szlovák referensnek kötelességem megszólalni, legalább néhány mondat erejéig.

Azzal szeretném kezdeni, hogy Magyarország külügyminisztere, Göncz Kinga asszony, amikor találkozott - ha jól emlékszem rá, kétszeri alkalommal - a Szlovák Köztársaság külügyminiszterével, ezt a televíziók is adták Magyarországon is meg Pozsonyban is, s amikor volt lehetőségünk találkozni külügyminiszter asszonnyal a Szlovák Köztársaság nagykövetségén egy fogadáson, akkor ott sokan kifejtettük ezzel kapcsolatos véleményünket, és megköszöntük neki azt, amivel pontosan a titkárságvezető asszony kezdte, hogy reagált ő arra, hogy igen, az a legnagyobb baj, hogy a közös történelmünket nem ismerjük. Nekem szent meggyőződés, hogy az alvégeken meg a közösségekben semminemű gond és probléma nincs, ott megértés és egyetértés van. Ezt a dolgot megítélésem és megítélésünk szerint - elnézést kérek, hogy kimondom ezt a szót, de kimondom - a politika teszi, mint sok minden mást.

Holnap ül össze és tárgyal, úgy tudom, Pozsonyban a szlovák-magyar vegyes bizottság. Sokunknak, nagyon-nagyon sokunknak az a feladatunk, kötelességünk, hogy ezt a fájó és összetett problémát tompítsuk, hogy véglegesen megnyugvásra kerüljön.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Paulik Antal úr kért szót. *(Csovcics Erika érkezik az ülésre.)*

PAULIK ANTAL: Köszönöm, szeretném kiegészíteni az elhangzottakat. A kisebbségi vegyes bizottság holnap valóban ülésezik. A kisebbségi bizottság ajánlásai között már régebben szerepel egy olyan pont, hogy álljon össze egy magyar-szlovák történešzbizottság, amely készítse el a két országban használatos alternatív történelemtankönyv kéziratát. A kézirat a munkák folynak. A holnapi ülésen azt szeretnénk elérni, hogy gyorsuljanak fel kicsit, merthogy évente egyszeri ülésezéssel nehéz tankönyvkéziratot szülni, de folyik egyfajta ilyen munka. A történészek azért meg tudnak állapodni. A történészek szempontjai nyilván mások, mint a politikáé. A történészek tudják, hogy a tények azok tények, és hogy ki hogyan magyarázza a tényeket, azon szoktak a nagyobb viták lenni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyébként amit itt most Paulik úr mondott, magam is alá tudom támasztani. Még a kilencvenes évek elején tagja voltam egy olyan bizottságnak, amely éppen a történelemmel kapcsolatban az európai, közép-európai régióval foglalkozott. Osztrák, szlovák, magyar történelemtanárok és történészek voltak együtt Prága mellett egy konferencián, és akkor is a történészek és még a történelemtanárok is többé-kevésbé meg tudtak egyezni kérdésekben, hiszen a tények valóban tények, ezeket egyik részről sem lehet tagadni.

Nyilvánvalóan ez a fő ok és nem a politika, legfeljebb a politikának csak bizonyos irányai. Sőt még azt is meg merném kockáztatni, hogy a politikán kívüli szélsőséges körök gerjesztik a feszültségeket. Bizonyos szempontból Pécs is érintett, hiszen ott volt az első alkalom, hogy egy futballmérkőzésen egy szlovákokat sértő transzparenst felemeltek, egyébként abszolút indokolatlanul. Ez egyértelműen a futball-huliganizmushoz köthető. Ezeket a jelenségeket kellene valamilyen módon visszaszorítani, mert a jó szándékú, tanult emberek nagy része ettől elhatárolódik, ahogy azt a saját tanítványaim körében is tapasztalom, hiszen ezek olyan aktuális kérdések, amikről beszélni kell egy társadalomismeret és történelmet tanító tanárnak.

Mi ezzel szívesen foglalkozunk és várjuk a vegyes bizottság eredményeit. De kellene az a bizonyos közös tankönyv is, amire Nyugat-Európában van példa. Német-francia viszonylatban készült egy nyugat-európai történelemkönyv – ami magyarra is le van fordítva –, amelyben a német szempontból kényes részeket francia történészek írták, a francia szempontból kényeseket pedig német történészek. Ilyen értelemben is meg lehet egyezni, de ez irányban nagyobb propagandát kell kifejteni, elsősorban a fiatalok körében, hogy ők is érezzék át, hogy volt egy közös múlt és hogy milyen legyen a közös jövő.

Az Országos Kisebbségi Bizottság a maga eszközeivel és lehetőségeivel természetesen felajánlja a segítségét, már csak azért is, mert ez kötelessége. Ehhez a témához kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)*

Köszöntöm Csovcics Erikát, az előző bizottság alelnökét és újra megadom a szót Kajtárné Botár Borbála asszonynak.

KAJTÁRNÉ BOTÁR BORBÁLA: Kedves Erika! Egy kellemes, mégis egy kicsit szomorú kötelezettségemnek teszek eleget, amikor miniszter úr és az Országos Kisebbségi Bizottság minden tagja nevében megköszönöm azt a hároméves munkát, amit végeztél ebben a bizottságban. Az Országos Cigány Önkormányzat mást delegált a helyedre, reméljük, hogy Daróczi úr hasonló érdemekre tesz majd szert, mint amilyeneket te szereztél magadnak és az önkormányzatodnak. Kérem, hogy fogadd tőlem szeretettel ezt a kis ajándékot, amit a bizottság nevében nyújtok át neked. *(Csovcics Erika átveszi a bizottság ajándékát. – Taps.)*

CSOVCSICS ERIKA: Nagyon szépen köszönöm, hogy veletek dolgozhattam, de természetesen tartom, hogy a cigány önkormányzat cigány nemzetiségű embert delegál ebbe a bizottságba, hiszen ti is mindannyian az adott nemzetiség tagjai vagytok. Igyekeztem mindent megtenni azért, hogy a cigány gyerekeket érintő nemzetiségi oktatás megfelelő színvonalon folyjon. Nagyon jó munkát kívánok Choli Daróczi Józsefnek és remélem, hogy ő is hasonló szellemben folytatja munkáját a bizottságban. Ugyan még nem vagyok szakértő, mert nem tartottam volna ízlésesnek, hogy akkor kérjem a szakértői listára kerülést, amikor még a bizottság tagja vagyok, de már folyamatban van ez a dolog is, és ha valamiben tudok segíteni, akkor természetesen rendelkezésre állok.

ELNÖK: Én pedig megköszönöm az alelnöki tevékenységed – sokszor helyettesítéssel, amikor nem tudtam eljönni – és azokat a megfontolt, okos hozzászólásaid, amelyekkel a ügyeket próbáltad előmozdítani. Ezek minden esetben nagyon hasznosak voltak számunkra, különösen akkor, amikor a szakértőkről volt szó, ugyanis egy nagyon határozott irányvonalat képviseltél a tekintetben, hogy a szakértő olyan értelemben legyen szakértő, ahogy azt az irányelvek, a követelmények leírják, és ne úgy kezeljük a kérdést, hogy összemossunk dolgokat, hiszen van egy szociális ügy, ami csak részben a közoktatás ügye, és vannak bizonyos követelmények az iskoláinkkal szemben, amelyeket ott kell érvényesíteni. Ezek a hozzászólások nagyon hasznosak voltak mindannyiunk számára, de más hozzászólásaid is. Mi továbbra is együtt fogunk működni, mert szerencsére egy városban lakunk.

SIMON ISTVÁNNÉ: Csovcics Erikával a szakmai együttműködésünk nem három évvel ezelőtt kezdődött. Mindig is nagyon gyümölcsöző szakmai együttműködés jellemezte a minisztérium és a Gandhi Közalapítvány tevékenységét, ahol a kezdetektől teremtő munka folyt, aminek az elmúlt években már kezdtek beérni az eredményei. Erika szakmailag bizonyított egy nem is egyszerű területen, hanem a hátrányos helyzetű roma gyerekek igen komplex iskoláztatási problémájának a megoldása területén. Sikert ért el egy olyan modellértékű intézményt létrehozni és oktatást megvalósítani, ami önmagáért beszél. Mindezek alapján a

jövőben is számítunk az ő alkotó együttműködésére. Remélem, hogy nem hagy el bennünket végképp és továbbra is segít nekünk.

CSOVCSICS ERIKA: Külön köszönöm a szervezők és a jegyzőkönyvvezetők munkáját. A kisebbségi bizottság mindig kellemes hangulatban végezte a munkáját és remélem, hogy a jövőben informálisan is fogunk találkozni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Én minden egyes alkalommal felajánlottam, hogy Csobánkán tartsuk meg az ülést.

ELNÖK: Nagyon jó gyakorlat volt a kihelyezett ülések tartása és érdemes lesz megfontolni a jövőben is ezek folytatását. Még egyszer nagyon szépen megköszönöm Csovcics Erika munkáját. *(Kajtárné Botár Borbála és Csovcics Erika távozik az ülésről.)*

Rátérünk a 2. napirendi pontunkra: a szerb nemzetiségi népismeret érettségi vizsga vizsgakövetelményei és vizsgaleírása. Főosztályvezető asszony az előadója. Megkaptuk az anyagot. Tessék parancsolni!

SIMON ISTVÁNNÉ: Az anyagot a Szerb Országos Önkormányzat irányításával készítették el a szakemberek. Nagyon örülök, hogy ez az anyag elkészült, és ez alapja lehet annak, hogy szerb népismeretből a következő évben a szerb nemzetiségi gimnáziumban is megfelelő módon elő lehessen készíteni népismeretből az érettségi vizsgát. Viszonylag rövid idő alatt - legyünk őszinték - véglegesedtek végül a szerb népismeret követelményei, ami szerintem tényleg a szerb önkormányzat aktív tevékenységének volt köszönhető, és most íme, itt vannak az érettségi vizsgakövetelmények.

Ezeknek a szakmai véleményezését a főosztály megszervezte. A szakmai észrevételeket a szakemberek beépítették az előttünk lévő dokumentumba. Ezzel ajánlom a bizottság figyelmébe, és amennyiben a bizottság elfogadja ezt a dokumentumot, akkor a maga államigazgatási útját bejárva, természetesen része lesz az érettségi vizsgakövetelmény-rendszernek és a jogszabálynak, amely ezt szabályozza.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jovánka mint referens?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Annyit szeretnék ehhez hozzátenni, amit főosztályvezető asszony mondott, hogy ezzel mi nagyon nagy késésben voltunk még az előző ciklusból adódóan. Magukat az általános követelményeket kellett először elfogadtatni, és ehhez képest valóban elég gyorsan sikerült ezt az anyagot elkészíteni.

Egy apró technikai malőr csúszott a dologba, amikor leadtuk az anyagot, tehát amit a szakértő asszony, Honti Mária kapott, technikai okok miatt gépelési szempontból hibák voltak benne, mint ahogy az előző OKB-ülésen ez szóba került, hogy ezt nem szabad megengedni. Egy-két hiba csúszott bele, azt kijavítottuk, és ez természetesen az én hibám, mert nem néztem át, mielőtt benyújtottuk. S azóta megváltozott az államszövetség, tehát a szövegben mindenhol, ahol Szerbia-Montenegróra volt utalás, meg kellett változtatni Szerbiára, mert azóta történt egy népszavazás, amiről akkor még azt sem tudtuk, hogy lesz, így azt sem tudhattuk, hogy mi lesz a végeredménye, hiszen végül is 0,5 százalékon múlt a dolog.

Úgy érzem, ez megfelel az elvárásoknak, és ami nagyon fontos - visszatérve az államigazgatási eljárásra -, hogy nálunk most fog érettségizni az első generáció, amelyik a törvény szerint megfelel a feltételeknek, hogy a népismeretből mint választott érettségi tantárgyból érettségizzen. S azért is siettünk ennyire, hogy ezektől a gyerekektől ne vegyük el azt a lehetőséget, hogy ezt megtehessék. Ezért azzal a kéréssel szeretnék fordulni a főosztályhoz, hogy amennyire lehet a keretek között, ez jelenjen meg, hiszen az érettségire

jelentkezés határideje február 1-je, ha jól tudom (*Közbeszólások: 15-e.*), tehát jó lenne, ha addig ez megjelenne a közlönyben, hogy a gyerekek ezzel a lehetőséggel élhessenek. Természetesen ehhez mi minden segítséget megadunk. Szeretném megköszönni Romácz Lacinak is a segítséget, mert tényleg nagyon sokat és gyorsan lépett, amikor erre szükség volt.

Én is javaslom a bizottságnak, hogy fogadja el ezt az anyagot, és akkor végre egyszer rendelkezünk alapidokumentumokkal. Ha mást nem, ezt sikerült elérnünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki hozzászólni az anyaghoz? (*Nincs ilyen jelzés.*)

Én annyit hadd tegyek hozzá, kicsit talán illetéktelenül, hogy átnéztem, és összevettem a német anyaggal; a német anyagba én is elég alaposan beledolgoztam magam. Úgy találtam, hogy olyan értelemben nagyon hasonló, hogy ugyanazok az általános követelményeknek megfelelő elemek vannak benne, úgyhogy én is nagyon jó szívvel javaslom ezt az anyagot elfogadásra.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Erre azt kell mondanom, hogy én is eléggé beledolgoztam magamat ebbe, függetlenül attól, hogy szintén nem a szakterületem. S azt is be kell vallanom, nem véletlen, hogy a felépítése hasonlít a németre, mert amikor elkezdünk, természetesen alaposan megnéztük azt is.

ELNÖK: Mondjuk, az furcsa, hogy én azt mondom erre, hogy nagyon jó anyag a német anyag (*Derültség.*), és ezáltal a szerb anyag is nagyon jó. De úgy gondolom, hogy az összes nagyon jó anyag, és ezért jó az, hogy a magunk különbözőségében is egyformán gondolkodunk, és egyforma követelményeket támasztunk. Ezt szerettem volna kiemelni. Köszönöm.

Ha nincs több hozzászólás (*Nincs.*), akkor erről határozatot kell hoznunk. Megkérem a bizottságot, szavazzunk arról, hogy elfogadjuk-e a szerb követelményeket. (*Szavazás. – Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm szépen, a bizottság egyhangúlag elfogadta. (42/2006.(09.21.) számú határozat.)

Főosztályvezető asszony!

SIMON ISTVÁNNÉ: Az elfogadott dokumentummal kapcsolatban, de azzal nem szoros összefüggésben még van egy felvetése Honti Mária szakértőnek; ezt nem akartam még a szavazás előtt elmondani. Az elkövetkezendő időszakra ajánlom majd megfontolásra ezt a véleményt a tisztelt bizottságnak. Honti Mária a következőket javasolja, szó szerint felolvasom:

„A korábbi, a népismereti projektvizsgákkal kapcsolatos általános javaslatomat megismétlem. Felülvizsgálatra szorulna, célszerű-e, hogy minden vizsgaidőszakban ismétlődően a témakörök teljes körét kínálják föl projektmunkára az ilyen vizsgaformát választóknak. A projektvizsga gyakorlatát követő más tárgyakban nem ez a helyzet, azok időszakonként két-három, más-más konkrétabb, szűkebb témát írnak ki, s így sokkal biztosabban alkalmazható értékelési-javítási útmutató készülhet a vizsgáztatók számára.”

Én nem kérem, hogy most a bizottság erről döntsön. Fontolják meg, van nagyon sok ésszerű megfontolás e mögött a vélemény mögött, és akkor egyszer térjünk vissza rá. S amikor az érettségi vizsgafeladatok vagy projektek kimunkálására sor kerül, azt majd fogjuk ajánlani az OKÉV-nek az önök véleménye szerint. Én is úgy gondolom, hogy emögött van egy csomó ésszerű megfontolás, tudniillik két-három téma esetében valóban konkrét útmutatót lehet elkészíteni, nagyobb vagy teljes tárgykört felölelő projektek esetében ez nem lehet annyira konkrét, és nem nyújthat akkora konkrét segítséget a tanároknak az értékelési-

javítási útmutató. Ez az egyik, amit szerettem volna mondani, úgyhogy erre később térjünk vissza szerintem.

ELNÖK: Ehhez hadd tegyek hozzá egy észrevételt, ami tematikailag ehhez kapcsolódik. Nyilván ez volt az első kísérleti próbálkozás Ibolya irányításával az akkori KÁOKSZI-ban, akkor kezdtük ezt a munkát. Ezt a problémát, amelyet fölvetett Honti Mária, most egyre inkább érzékeljük, hiszen - nem tudom, a többi nemzetiségnél ez hogyan van - nálunk tömeges a jelentkezés. Van olyan, hogy mi egy kis iskolában előrehozott érettségivel száz vizsgát is lebonyolítunk. Ugyanazt ragozni vagy másképpen megformálni nagyon nehéz.

Ezzel abszolút egyetértek úgy – mint ahogy erre történelemből is van példa –, hogy időben nyilvánosságra hozzák azokat a témákat, amelyek a következő érettségi témái lesznek. Ezt persze le lehet szűkíteni és lehet egy olyan javítási útmutatót gyártani, amely segítségül szolgál és összemérhetővé teszi a dolgokat, mert ha például valaki kisebbségi történelemből választ projektet, más meg a népszokásokból, az nehezen összemérhető. Tehát az összemérhetőség szempontjából van probléma és úgy tudom, hogy ezzel kapcsolatban már folynak szakértői megbeszélések. – Ibolya!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A jogszabály módosítása előtt a vizsgaleírások minimális módosítására van lehetőségünk és ezen dolgozunk most mind nyelv és irodalomból, mind népismeretből. A mélyebb tartalmi változtatásokat – amibe beletartozik Honti Mária nagyon időszerű és jogos észrevétele – azonban a jogszabály módosításakor szeretnénk elvégezni, együttműködve elsősorban a német szakemberekkel, akik népismeretből már eredendően kidolgozták az érettségi követelményeket.

Szeretném elmondani, hogy mindettől függetlenül a vártnál sokkal jobban működik ez a rendszer. Felméréseink szerint valamennyi nemzetiségi iskolában, ahol a tanulóknak lehetőségük van érettségizni, ezzel élnek is. Én a román területet ismerem részletesebben, ott kitűnő pályamunkák készülnek. Szinte a tanárokat is megdöbbeníti, hogy mennyire aktívak a gyerekek. Őszintén mondom, hogy nagyon örülök ennek és remélem, egyszer majd az emelt szintű követelményeknek is lehet súlyuk. Háttha lesz valamilyen szak- vagy felsőoktatási következménye a dolognak. Ez természetesen még csak középszinten él a nemzetiségi középiskolákban.

SIMON ISTVÁNNÉ: Azzal, hogy projektmunkák az érettségi vizsgakövetelmények, tulajdonképpen az eredeti célkitűzésünket értük el. Mert mit is mondtunk? Azt, hogy a népismeret oktatásának célja a saját népcsoporthoz való kötődés erősítése. Itt nem folyik szigorú értelemben vett számonkérés, adatolás, hanem a megszerzett ismeretek kreatív alkalmazásáról szól ez az igen korszerű módszer, arról, hogy projektet kell kidolgozni. Ez teljes összhangban van az eredeti célkitűzésünkkel. Ezért van az, hogy a gyerekek sokkal aktívabban vesznek részt a népismeret érettségi vizsgájában, mint ahogy azt eredetileg vártuk.

Az Országos Kisebbségi Bizottság el is határozhatja, hogy ezzel egyetért, hogy az egyre inkább szükségessé váló jogszabály-módosítások során ezt a szempontot vegyék figyelembe az illetékesek.

ELNÖK: Ez spontán módon került a bizottság elé, de határozhatunk arról, hogy ha ez a módosítás lehetséges – mert azért az 1997. évi C. rendelet eléggé behatárolja, hogy mikor lehetséges az egész rendszer módosítása – és aktuálissá válik, akkor azok alapján a szempontok alapján, amiket a főosztályvezető asszony említett, a bizottság két-három témában ne a teljes körűség, hanem az összemérhetőség szempontjait figyelembe véve javasolja lebonyolítani a projektvizsgát. – Alelnök asszony!

MEDVEGY PÁLNÉ: Elnök úr, én jobbkedvű lennék és korrektebbnek tartanám, ha a következő ülésen lenne erről lehetőségünk egyeztetni.

ELNÖK: Egyetértek. Akkor térjünk vissza rá, ha aktuális lesz.

SIMON ISTVÁNNÉ: Egyébként majd akkor is ide fog kerülni a bizottság elé.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Sok apróságon kell még változtatni.

ELNÖK: Rendben van, erről beszéltünk, de határozatot nem hozunk róla.

SIMON ISTVÁNNÉ: Még egy dolgot szeretnék elmondani a tisztelt bizottságnak. Öröndetesnek tartom, hogy a szakértői vélemények első körén túl van a romani és a beás nyelvek követelményrendszere. A szakértők egyetértettek vele, csak az a probléma, hogy ez hosszú egyeztetést igényel és az első tíz évfolyamra készültek el a részletes követelmények. Ezen még egy kicsit dolgozni kell, de remélem, hogy még ebben az évben a bizottság elé kerül ez a két dokumentum. Nagyon fontosnak tartom, hogy eddig eljutottunk.

ELNÖK: Köszönjük szépen főosztályvezető asszony kiegészítését. Kíván-e még valaki ehhez a témához hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Nem.

3. napirendi pontunk a tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítási kérelmek. Postán kaptunk egy listát, amelyről határozatokat kell hoznunk. Először német tankönyvekről határozzunk.

Az első a Nemzeti Tankönyvkiadó kiadásában Goldhammer: Wie spricht der Geograph über... Javasolom a meghosszabbítási kérelmet. A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is javasolja. (43/2006.(09.21.) számú határozat.)

A második a Nemzeti Tankönyvkiadó kiadásában Goldhammer: Ungarn unter der Lupe. Basisbuch. Javasolom a meghosszabbítási kérelmet. A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is javasolja. (44/2006.(09.21.) számú határozat.)

A harmadik a Nemzeti Tankönyvkiadó kiadásában Erdőfyné Rieder Edina: Alle machen mit! Német nyelvkönyv harmadik osztályosok számára. Javasolom a meghosszabbítási kérelmet. A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is javasolja. (45/2006.(09.21.) számú határozat.)

A negyedik ugyanennek a könyvnek a munkatankönyve harmadik osztályosok számára. Javasolom a meghosszabbítási kérelmet. A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is javasolja. (46/2006.(09.21.) számú határozat.)

Szlovák tankönyvek következnek. Zsuzsa!

MEDVEGY PÁLNÉ: Négy darab szlovák tankönyv szerepel a listán, és mindegyik esetében meghosszabbítási kérelemről van szó. Valamennyi tankönyvet a Nemzeti Tankönyvkiadó adta ki. Az elsőnek dr. Zalotai Józsefné a szerzője, ének-zene második osztályosok számára. Támogatom a meghosszabbítási kérelmet.

ELNÖK: A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is támogatja. (47/2006.(09.21.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: A második tankönyvnek szintén dr. Zalotai Józsefné a szerzője, ének-zene harmadik-negyedik osztályosok számára. Támogatom a meghosszabbítási kérelmet.

ELNÖK: A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is támogatja. (48/2006.(09.21.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: A harmadik tankönyv szerzője Sutyinszky János. Ének-zene hetedik osztályosok számára. Támogatom a meghosszabbítási kérelmet.

ELNÖK: A bizottság? *(Egyhangú.)* A bizottság is támogatja. (49/2006.(09.21.) számú határozat.)

MEDVEGY PÁLNÉ: A negyedik tankönyv szerzője Németh Józsefné és Simon Krisztina, Zácrazny svet, környezetismeret harmadik osztályosok számára. Ez a tankönyv létezik most, de abban nem vagyok biztos, hogy ez nem a legújabb-e.

BÁRSONY CSABA: Bizonyára nem, ha ezt hosszabbításra adták be...

MEDVEGY PÁLNÉ: Világos, de hátrányt nem szenvedünk, ugye?

BÁRSONY CSABA: Miért?

MEDVEGY PÁLNÉ: Csak kérdezem a titkárságvezető urat.

BÁRSONY CSABA: Miért szenvednének hátrányt?

MEDVEGY PÁLNÉ: Akkor támogatom, köszönöm.

ELNÖK: A bizottság? *(Szavazás. – Egyhangú egyetértés.)* A bizottság is támogatja. (50/2006.(09.21.) számú határozat.)

Megállapítom tehát, hogy határozatban támogatta a meghosszabbítási kérelmeket a bizottság.

Tankönyvügyben titkárságvezető úrnak van-e valami egyéb mondandója?

BÁRSONY CSABA: Igen, köszönöm szépen a szót, elnök úr. Eddig még tudomásom szerint, vagy legalábbis, amióta én a tankönyvekkel az elmúlt három évben foglalkozom, hasonló esettel nem találkoztam, ugyanakkor a bizottságnak ez ügyben mindenképpen valamilyen döntést kellene hoznia.

Az eljárás szerint, amennyiben nincs olyan szakértő, akit az OKÉV kirendelhet, abban az esetben a bizottság tesz javaslatot a szakértő személyére. Köszönöm szépen, ez a rendszer nagyon jól működik. Más bizottságnál is javasoltam, hogy hasonló elv alapján működjenek, hiszen itt valóban bevált, és gördülékenyebben zajlik azóta a szakértők felkérése.

Ami miatt ez ebben az esetben nehezen fog működni, az az, amikor a tankönyv szerzője a bizottság tagja. *(Dr. Lásztity Jovánka: Amikor szereztem, akkor még nem voltam az, ez szóljon mentségemre.)* Nem titkolnám, hiszen Jovánka úgyis felfedte magát *(Derűltég.)*, róla van szó, és az általános iskolák 5-8. évfolyama számára írt biológiai iskolai szótáráról. A rendelet bekezdése - emlékezetem szerint a 9. § (12) bekezdése - azt mondja, hogy nem működhet közre az eljárásban az, aki, és itt felsorolja a különböző összeférhetlenségi okokat. Ebben az esetben, úgy tűnik, ez nem kell azt jelentse, hogy a kérelmet eleve el kell utasítsa az OKÉV, azt viszont mindenképpen jelenti, hogy ebből a szempontból Jovánka mint referens összeférhetetlen. Így a bizottság azon korábbi határozata, amely alapján az adott nyelviileg illetékes referens gyakorolja a javaslattevési jogot, ha ilyen szakértő nincs, ebben az esetben nehezen működik, illetve azt gondolom, nem

működhet, lévén, hogy bizonyára nem kell hosszasan ecsetelnem azt, hogy elég sajátos helyzetet eredményezne, ha Jovánka tenne javaslatot arra, hogy az ő könyvét mely szakértők szakértsék. Ugyanez a helyzet a későbbi döntéshozatalnál is, hiszen ott az fordulhat elő, hogy Jovánkának kellene beterjesztenie a bizottság elé javaslatra a saját könyvét, és kellene mint referensnek támogatnia a saját könyvét, ami ismételten kezelhetetlen. Ez az eljárásrend szerint így van, tehát minden esetben így működik a bizottság.

Úgyhogy én ezért azt szeretném elnök úrnak, illetve a tisztelt bizottságnak javasolni, hogy ebben az esetben hozzon a korábbi határozatától eltérő, egyedi - hangsúlyozom: egyedi - döntést. Az én javaslatom az egyedi döntésre az, hogy az OKÉV-et hatalmazza fel arra, hogy szakértőket rendeljen ki az általa feltérképezett, illetve feltárt szakértői körből ennek a könyvnek a szakértői véleményezésére. Utána pedig esetleg az elnök úr döntése vagy az elnök úr maga vagy a szakértői vélemények alapján egyáltalán a bizottság lesz az előterjesztője, vagy esetleg, ha a tisztelt bizottság engem kér föl, akkor én leszek az előterjesztője az akkori döntésnek, amikor majd ez a könyv a szakértői véleményekkel egyetemben a tisztelt bizottság elé kerül döntéshozatalra.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zorica jelentkezett.

AGATICS HAJNALKA: Az OKB történetében volt már erre nagyon sok példa. Vagyunk itt, akik az elejétől kezdve itt vagyunk, és tudjuk, hogy volt ilyen. Ha ilyen összeférhetetlenség volt, akkor természetesen nem az terjesztette elő, aki érintett volt, hanem egy, úgymond, független szakértő, de akit az adott országos önkormányzat oktatási bizottsága javasolt.

Köszönöm.

ELNÖK: Vangi?

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Mi is ezt csináltuk idáig.

ELNÖK: Jovánka?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Számomra mindegyik változat, amelyet titkárságvezető úr ajánlott, elfogadható. Úgy gondolom, sűrűn ilyen azért nem fog előfordulni. Ezt én még akkor írtam néhány évvel ezelőtt, amikor még nem voltam tagja az OKB-nak. Minden megoldás, ami ahhoz vezet, hogy ez megmarad, szerintem elfogadható. Hogy ezt most technikailag hogyan oldjuk meg, titkárságvezető úr, nem tudom, de én abszolút jogosnak tartom, hogy ebből kimaradjak.

ELNÖK: Persze, így van. Ibolya!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Amennyiben az OKÉV választja ki az adott szakértőt ilyen esetekben, az én kérésem csak az, hogy az országos önkormányzat oktatási bizottságával egyeztetve tegye ezt. Ez az egyik.

A másik pedig, hogy a referensről, ha tehát most érintett Jovánka adott esetben, arról is az országos önkormányzatok gondoskodtak az előző években, hiszen a tankönyvrevízió kapcsán az én esetemben is számtalan tankönyvnél ez összeférhetetlenséget jelentett.

Kérem tehát, hogy minden esetben, akár referensről, akár szakértőről az országos önkormányzat oktatási bizottságával egyeztetve legyen szíves az OKÉV gondoskodni. Tehát

nem elegendő, hogy szakos legyen az illető, mondjuk, román nyelv és irodalom szakos, hanem úgy gondolom, hogy az országos önkormányzathoz kellene hogy tartozzék.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen, tessék!

BÁRSONY CSABA: Köszönöm szépen. Köszönöm a felvetést, csak jelezni szeretném, hogy a rendelet az OKÉV-nek az OKB felé ír elő egyeztetési kötelezettséget, amennyiben nincs szakértő, az országos kisebbségi önkormányzat felé nem. Tehát ebben az esetben ilyen kötelezettség az OKÉV-et nem terheli.

Elképzelhető az a megoldás természetesen akár jogilag is, hogy az OKB úgy dönt, hogy ezt a jogát valamelyik külső tagra delegálja, bár azt gondolom, ezt még eljárásjogilag érdemes lenne megnézni, hogy ez milyen javaslatként értelmezendő, hogy a bizottság ezt a fajta jogát egy külső személyre delegálhatja-e. Hiszen amennyiben a bizottság a saját jogát egy tagra delegálja, az azért, én azt gondolom, más helyzet, mint amikor egy külső testületre vagy személyre. Ez az egyik probléma, amely jogi aggályokat kelt bennem.

A másik pedig technikai probléma. Az, hogy mi az OKB tagjait könnyen elérjük, és működik a telefonos, e-mailes kapcsolat, az biztosítja azt, hogy ez a javaslatétel nem nyúlik, mint a rétestészta. Mivel az országos kisebbségi önkormányzatok esetében semmifajta kötelezettségük nincs arra, hogy nekik milyen határidővel kell javaslatokat tenni, én az eddigi tapasztalataim alapján óvatos vagyok a tekintetben, hogy ez megfelelő határidőkkel úgy történik, hogy az OKÉV-et mint az eljárást lefolytató hatóságot nem sodorja a tekintetben veszélybe, hogy ha a határidők nem tarthatók, akkor esetleg a kiadó az OKÉV-et fogja bíróság elé citálni a határidők be nem tartása miatt. Az önkormányzatok esetében nincs ilyen kötelezettség, tehát mire az önkormányzatoktól eldöntik, hogy ki lesz az, aki javaslatot tesz, ezt a levelet ők megírják, mi megírjuk, ők megválaszolják - mire ez lebonyolódik, tapasztalataim szerint ez nem olyan zökkenőmentes, mint ahogy eddig a referensek ügyében ez ment. Határidőt inkább nem mernék megtippelni, de nem vagyok túlságosan optimista.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ibolya?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor egy áthidaló megoldást javasolnék. Ha az adott kisebbség referense nem működhet közre ilyen esetekben, és az OKÉV úgy gondolja, hogy aggályos az országos önkormányzaton keresztül bármilyen szakmai munkát elvégeztetni, én arra szeretném kérni a bizottság elnökét és alelnökeit, szíveskedjenek közreműködni ez ügyben, és az OKÉV ilyen esetekben a bizottság elnökével, illetve alelnökeivel vegye föl a kapcsolatot. S onnantól kezdve, úgy gondolom, számtalan szakértői meg egyéb téren is volt már arra példa, hogy az elnök közreműködött. Nem tudom, ez lehet-e egy áthidaló megoldás.

Én tehát csak azt szeretném elkerülni, hogy olyan szakértők vegyenek részt - mert nagyon rossz tapasztalataim vannak, ezért merem ezt mondani -, akiknek közülük nincs, mondjuk, a nemzetiségi oktatáshoz olyan intenzíven vagy olyan mélységben, amiről mi úgy gondoljuk, hogy kellene.

Nem véletlen, hogy az országos önkormányzatokon keresztül alakult ki valamennyi szakmai közreműködés. Nincs olyan terület sem a tankönyvkiadásban, sem egyéb téren az oktatásban, amely ne az országos önkormányzaton keresztül működne.

BÁRSONY CSABA: Ezt a megoldási lehetőséget elfogadhatónak tartom, ha a bizottság úgy tér el a korábbi döntésétől, hogy azt mondja – és ez lehet olyan elvi határozat is, amely nemcsak a jelen esetre, hanem minden ilyen esetre vonatkozik –, ha a nyelvileg érintett

referens nem lehet előterjesztő, akkor a bizottság ezt a jogot az elnökre vagy valamelyik alelnökre ruházza át. Bár ez a probléma vélhetően nem fog túl sokszor felmerülni, mégis érdemes ezt a kérdést egyszer s mindenkorra lerendezni. Ha az elnök az érintett, akkor valamelyik alelnökre, egyéb esetekben pedig az elnökre ruházza a bizottság ezt a jogot, az elnök pedig a saját belátása szerint jár el. Innentől kezdve ez technikai kérdés. Ez a kérdés ilyenformán megnyugtatóan rendezhető.

ELNÖK: Én is azon gondolkodtam, hogy áthidaló megoldásként ez az út járható. Amennyiben az elnök az érintett, akkor természetesen az alelnökök veszik át ezt a feladatot. Ezt a határozatot ebben a konkrét esetben, de a jövőre nézve is elfogadásra javaslom. Megkérem Bársony Csaba urat, hogy fogalmazza meg pontosan a javaslatot.

BÁRSONY CSABA: A bizottság úgy dönt, ha egy tankönyv esetében a bizottság nyelviileg illetékes referense érintett és az eljárásban nem működhet közre, akkor ezt a jogot a bizottság nyelviileg illetékes referense helyett az elnök gyakorolja, de ha az elnök a bizottság érintett tagja, akkor a bizottság külön döntése alapján valamelyik bizottsági alelnök gyakorolja a bizottság nevében ezt a jogot.

ELNÖK: Ki ért egyet ezzel a javaslattal? (*Egyhangú.*) Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag egyetértett a javaslattal. (51/2006.(09.21.) számú határozat.)

Tankönyvügyben van-e még észrevétel, megjegyzés? Paulik Antal úr!

PAULIK ANTAL: Tegnapelőtt volt a Köznevelés-politikai Tanács ülése, amelyen részt vett Schäffer István igazgató úr is és megkért rá, vessem fel újra azt, amiről már a múlt hónapban is szó volt, nevezetesen a német nemzetiségi oktatásban egy etikai és filozófiai tankönyv behozatalát. Arra emlékszem, hogy beszéltünk erről, de arra nem, hogy mi volt a döntés. Schäffer úr azért kérte, hogy vessem fel újra, mert márciusban érkezett egy hivatalos levél a minisztériumba, amire azonban még nem érkezett válasz. Ha jól emlékszem, a bizottság úgy döntött, hogy valamilyen okból nem javasolja.

ELNÖK: Paulik úr felvetésére azt mondom, hogy nyilván bent van az igazgató úr levele itt a minisztériumban, tehát ezt valamilyen módon meg kell válaszolni. Kerner Annával szeretnék majd arról beszélni, hogyan lehetne egy más forrásból biztosítani ezeket a valóban létfontosságú tankönyveket az etika- és a filozófiaoktatás számára. Ezt én vállalom, hogy ezt a beszélgetést lebonyolítom Kerner Annával, de ne abból a keretből történjen ez, amiből a nemzetiségi tankönyveket biztosítják. Lehet illetékesként, ha az ember nagyon megerőlteti magát, akár néhány példányban mutatványpéldányként ingyenesen is beszerezni, csak a postaköltségeket kell fizetni. Köszönöm szépen.

Térjünk rá a következő napirendi pontra: jelölt delegálása a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságba; ez előkerült az előző ülésen is. Miután Zoricától hallottam Blazsetin István nevét, aki a pécsi egyetem horvát tanszékének oktatója, akkor úgy gondoltam, hogy én akkor nem is keresek embert. Úgyhogy én Blazsetin Istvánt javaslom, de ezt nyilván Zorica fogja megtenni.

AGATICS HAJNALKA: Köszönöm, elnök úr. Már a múltkori ülésünkön is mondtam, hogy szívem szerint én őt javaslom, de mivel ez akkor volt itt először, és én nem beszéltem Blazsetin Istvánnal, gondoltam, hogy nincs értelme, nehogy aztán végül azt mondja, hogy köszöni szépen, de nem. Azóta beszéltem vele, ő is utánanézett a dolognak - mert az elnök úr fölírt nekem azt a törvényt, amelyben utána tudott nézni -, és azzal is tisztában van, hogy neki ott nem a horvátokat, hanem a magyarországi kisebbségeket, tehát mindazon

kisebbségeket kell képviselni, akiknek felsőoktatásuk is van, és vállalja, amennyiben megválasztja az OKB.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Zsuzsa?

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A múltkori OKB-ülésen nyitva hagytuk ezt a kérdést, és tulajdonképpen a referenseknek ez házi feladatuk volt. Én már nem voltam itt ennél a napirendi pontnál, mert rohantam haza évet nyitni, de a jegyzőkönyvet elolvastam. Ha jól emlékszem rá, elnök úr szájából elhangzott dr. Zsilek Mária neve, tehát kötelességemnek tekintetem, hogy a mai napra házi feladatként foglalkozzam ezzel a dologgal.

Én most elnök úr és a bizottság elé terjesztem Lukács István urat, az ELTE szláv tanszékének vezetőjét, és az előterjesztésemet az alábbiakkal indokolom. Úgy gondolom, az OKB előtt nem kell magyaráznom azt, mit jelent az, hogy szláv tanszék: az egy nagyobb fészek, amely magába ölel több mindenkét. Ott, azon az adott egyetemen a szlávokon kívül más is van, közel egymáshoz, tehát tudnának egyeztetni. Az egyik indokom ez.

A másik indokom az, hogy a fővárosban él az érintett úr. Én imádok ide járni, de azért áldozatot kell hozni, ha valaki vidékről indul el iksz időben. Azt tehát én előnynek tekintem, ha valaki a fővárosból lát el ilyen feladatot.

Egy olyan hozzáértő emberről van szó, aki ismeri a felsőoktatás minden zegzugát, gondját, baját, problémáját, és az adott területen össze tudja fogni az egész kisebbséget.

ELNÖK: Lukács István úrra is érkezett javaslat. – Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Csak alátámasztani tudom azt, amit alelnök asszony mondott. Ezenkívül szeretném hozzátenni, hogy ő másfél évvel ezelőtt részt vett a felsőoktatási törvény módosításának kidolgozásában és szinte az összes országos önkormányzat oktatási bizottságát megkereste véleményezés céljából. Nagyon jól ismerem, egy évfolyammal járt felettem az egyetemen. Lehet, hogy azért nincs ilyen jó véleményem Blazsetin úrról, mert őt nem ismerem. Én tehát támogatom Lukács István úr kinevezését, mert ő mindenképpen alkalmas erre a feladatra, de ez nem jelenti azt, hogy Blazsetin úr ne lenne alkalmas rá.

AGATICS HAJNALKA: Nagyon örülök, hogy Lukács István neve is felmerült. Én is csak azt tudnám róla elmondani, amit a Zsuzsa is elmondott, de ugyanez áll Blazsetin István úrra is. Mivel azonban én nem beszéltem Lukács István úrral, nem vonom vissza a Blazsetin Istvánra tett javaslatom. Döntsön a bizottság!

MEDVEGY PÁLNÉ: A lényegről megfeledeztem, amiért elnézést kérek. Tegnap felhívtam telefonon Lukács István urat és feltételesen említettem neki ezt a lehetőséget, s ő igent mondott.

ELNÖK: Van-e valakinek más javaslata? *(Nincs jelentkező.)* Nem hiszem, hogy ha Blazsetin István úr elvállalta, hogy Pécsről feljön Budapestre, akkor az akadályt jelentene számára, hiszen mi is tudjuk, hogy kik érkeznek először a bizottsági ülésre: a vidékiek. Én is azt mondom, a bizottságnak szavazással kell döntenie arról, hogy kit kíván delegálni a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságba, viszont akit delegálunk, azt majd szeretnénk megismerni, sőt egy olyan kötelezettség is hárul rá, hogy a bizottság előtt beszámoljon az ott végzett munkájáról.

Két név merült fel tehát, hogy kit delegáljon a bizottság a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságba, Blazsetin István pécsi egyetemi oktatóé és Lukács Istváné, aki az ELTE szláv tanszékének a vezetője.

Ki támogatja azt, hogy Blazsetin István urat delegáljuk? (3) Hárman. Ki támogatja azt, hogy Lukács István urat delegáljuk? (8) Nyolcan. A szavazás alapján az OKB Lukács István urat delegálja a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságba. (52/2006.(09.21.) számú határozat.)

Következő napirendi pontunk: tájékoztató a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásáról. Az írásbeli anyagot e-mailen mindenki megkapta, nekünk véleménynyilvánítási jogunk van. Tisztelettel köszöntöm dr. Bakos Károly vezető főtanácsos urat és megkérem, hogy ismertesse a főbb változtatásokat.

DR. BAKOS KÁROLY: Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlés 2005 végén elfogadta az új felsőoktatási törvényt, amely arra kötelezi a kormányt, hogy több végrehajtási rendeletet fogadjon el. Ezek közül az egyik a felsőoktatási felvételi eljárásról szóló kormányrendelet, amely már tárcakörözésen van és a kormány remélhetőleg egy-két héten belül elfogadja.

Az új törvénynek megfelelően új szabályozások lépnek érvénybe. Nagy változások lesznek az eddigiekhez képest, de nem elsősorban a pályázók, sokkal inkább a felsőoktatási intézmények oldaláról. Más alapelvek alapján, másképpen történik majd a döntés. Az ilyen eljárásnak mindig van egy tehetetlenségi nyomatéka, illetve tehetetlenségi szükségszerűsége, hiszen nem tehetjük meg, hogy a felsőoktatásba jelentkező pályázókat hirtelen más feltételek elé támasszuk, mint amire fel tudnak készülni a közoktatásban, ezért van egy minimum kétéves időszak, amely alatt igazából nem szabad változtatni a rendszeren. Azok a változtatások, amelyek az intézmények eljárásának technikai részét illetik, természetesen azonnal hatályba fognak lépni, de a jelentkezőket illetően 2007-ben még nem változik semmi, ekkor is a 120 plusz 24 pontos pontozási rendszer lesz érvényben, de a felvételre jelentkezők 2008-ban már találkoznak az új, 400 plusz 100 pontos pontozási rendszerrel.

Augusztus végén már elhangzott egy-két nyilatkozat az új pontozási rendszerről, amelyeknek óriási volt a visszhangja, ezeket bizonyára olvasták is az újságokban. Hadd mondjak egy nagyon furcsa dolgot: ez a leglényegtelenebb az egészben, hiszen azért változik a pontozási rendszer, hogy jobban lehessen differenciálni. A jelentkezési stratégiát viszont nem kell megváltoztatni, az új pontozási rendszerben is olyan többletpontok vannak, mint a régiben. Ennek ellenére ezzel foglalkozott a sajtó. Az első nyilatkozatunkban elmondtuk, még nincs döntés arról, hogy mikor lesz a bevezetés határideje, azóta az a döntés született, hogy majd 2008-ban.

A tárcakörözés eredményeképpen már bejöttek a vélemények. Az OM honlapján is megtalálható volt a jogszabály több mint két héten keresztül, csakúgy, mint a felsőoktatási intézmények számára működtetett belső honlapon, így azok a felsőoktatási intézmények, illetve kollégák, akiket ez érint – rektorhelyettesek, tanulmányi dékánhelyettesek stb. –, véleményezhették. Nagyon sok érdekes és jó észrevétel érkezett, amiket be fogunk építeni, de a koncepciót alapjaiban nem érte bírálat és úgy tűnik, hogy elég széles elfogadásra számíthatunk.

Várom az észrevételeiket. Aki huszadszor ír valamit, az huszonegyedszer már nem azt olvassa, ami oda van írva, hanem azt, amit látni szeretne. Jövő héten kell a végleges szöveget elkészíteni a beérkezett tárcavélemények, illetve az interneten érkezett vélemények alapján, és utána kerül a kormány elé, és remélhetőleg két-három héten belül a kormánydöntés is megszületik. Általánosságban ennyit kívántam elmondani, de bármilyen kérdésre szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A bizottság tagjainak van-e véleménye, észrevétele a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásáról szóló végrehajtási rendelettel kapcsolatban? *(Nincs.)*

Köszönöm szépen, hogy ez itt elhangzott, mert már én is egy új pontozási rendszerre számítottam, miután ez a médiában úgy jelentkezett, hogy jövőre négyszáz pont lesz. Nem mondom azt, hogy megrémültem, de gondoltam, hogy új intézményvezetőként új dolgokhoz kell hozzászokni, és új dologra kell felkészíteni a jelentkezőket, de itt most erre másfél év van, úgyhogy ez így szerencsés. Azt hiszem ugyanis, az intézményeinket közvetlenül ez a rész érintette volna, a szórásnak ez a kiszélesítése.

Van-e hozzászólás, kérdés vezető főtanácsos úrhoz ezzel kapcsolatban? *(Nincs.)* Itt véleménynyilvánítási jogunk van. A magam részéről azt mondanám, hogy így elfogadnám ezt a módosítást. Erről tehát nem kell határozatot hoznunk.

Köszönjük szépen a tájékoztatást.

DR. BAKOS KÁROLY: Köszönöm szépen. *(Távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Köszöntöm Ötvös Zoltán urat, érettségi referenst, aki szintén egy e-mailben kiküldött anyag kapcsán tart nekünk tájékoztatót.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Jó napot kívánok mindenkinek. Összeírtam néhány mondatban röviden, miről szól ez az írásbeli érettségi vizsgarész kialakítása dráma, filozófia és művészettörténet vizsgatárgyak esetében.

Ennek a kiváltó oka az volt, hogy 2008-tól a felsőoktatásban bizonyos szakirányok esetében elfogadják ezeket a vizsgatárgyakat. Ezekről a vizsgatárgyakról tudni kell, hogy drámából, filozófiából középszinten nincs írásbeli, művészettörténetből pedig sem emelt, sem középszinten nincs írásbeli vizsga. Viszont 2008-tól ezek a tárgyak a felvételi eljárásban szerepelnek, vagyis például a történelem vagy a magyar vizsgaeredmény helyett érvényesítheti a drámából szerzett vizsgaeredményét, holott középszinten például csak szóbelizett. Ez volt a fő kiváltó oka a történetnek, hogy írásbeli is kerüljön be ebből a három vizsgatárgyból.

Ez nem érinti a követelményeket, abszolút nem nyúlt a vizsgakövetelményekhez. A vizsgaleírás módosul úgy, hogy a 100/97-esbe bekerül az írásbeli vizsgarész, illetve a 40/2002-esben módosítani fogjuk a vizsgaleírásokat úgy, hogy bekerül az írásbeli vizsgarész kialakítása.

Ami fontos és az okoknál talán még el kell mondjam, hogy ez a standardizáció miatt kellett, mert az egyes vizsgatárgyak összemérhetősége így megvalósítható. S ami még fontos, hogy a kisebbségeket érintő vonatkozása ennek gyakorlatilag nincs. *(Derűltség.)*

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: De érintheti a mi tanulóinkat is, mint mindenki mást!

ÖTVÖS ZOLTÁN: Ez így van. Úgyhogy akkor inkább úgy fogalmazok, hogy külön specifikusan nincs érintettség; mint minden magyar középiskolást, aki érettségizik, az érettségiig eljut, azt érinti.

A kialakítás menetéhez még hozzátartozik, hogy az OÉVB már tárgyalta, elfogadta, az OKNT szintén tárgyalta, elfogadta, a Közoktatás-politikai Tanács tárgyalta, elfogadta - úgyhogy ez a negyedik ilyen fellépésem. *(Derűltség.)* De örülök, hogy itt lehetek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Egyébként nem biztos, hogy nincs kisebbségi vonatkozása, éppen egy filozófiakönyvről beszéltünk az előző tankönyvtémában.

Én ezt nagyon jó anyagnak tartom, viszont egy dolgot rögtön észrevettem, ezt egy tanár rögtön kiszúrja: ugye, a Krétakör Színháznál nem pontos j-vel van a „Siráj”, hanem ly-nal.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Igen, ez egy izgalmas dolog, megpróbáltam az anyagot átnézni: az előadás pontos j-vel van.

ELNÖK: Igen? Akkor jó.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Ez Schilling Árpádnak volt az ötlete, hogy az ly helyett j-t szerepeltetnek az előadás címében, nem a csehovi formát.

BÁRSONY CSABA: Merthogy Csehov ly-nal írta, mint tudjuk, igen... *(Derűltség.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást. Van-e kérdés? Paulik úré a szó.

PAULIK ANTAL: A Közoktatás-politikai Tanács valóban tárgyalta ezt tegnapelőtt, ott is felmerült. Az említett Schäffer István itt ülve mondta el, hogy a művészettörténetnél felmerült, hogy a kérdéssor 60 százaléka legyen magyar, 40 százaléka világ, ezen belül 20 százalék Európa, 20 százalék egyéb világ. A kisebbségi vonatkozása ennek az, hogy a 60 százaléknyi magyar művészettörténetbe elég nehezen tudom elképzelni, hogy a németeken kívül beleférjen más. És a 60 százaléknyi magyarban is a magyarországi németek sem úgy fognak szerepelni, mint német, hanem mint magyar. A javaslat tehát az volt, hogy a követelményeknél mindenütt, ahol „magyar” van, ott szerepeljen az, hogy „magyarországi”. Ebbe beleérthetőek a kisebbségi vonatkozású kérdéssorok. *(Ötvös Zoltán: És ezt el is fogadták.)* Igen, úgy tűnt, hogy ott elfogadták, de legyen itt is megerősítve, hogy ez így legyen.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Igen, ezt elfogadták. Illetve még egy volt, hogy a művészettörténetnél a diktatúrák művészete kerüljön be mint egy címszó, és ezt is elfogadták, ez tehát be lesz építve. Gyakorlatilag tehát két ilyen technikai jellegű javaslat volt; gondolom, ez mindenki számára elfogadható.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, mert ez fontos, hogy magyarországi legyen, és nem magyar.

Egyéb hozzászólás, kérdés? *(Nincs.)* Akkor megköszönjük a tájékoztatását.

ÖTVÖS ZOLTÁN: Én köszönöm, hogy itt lehettem. *(Távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Most tehát rátérünk a további egyebekre. Van-e valakinek ennek keretében valamilyen megjegyzése? Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Most már írásban is fölkészültem, ugyanis kaptam egy hivatalos megkeresést a budapesti szerb gimnázium igazgatónőjétől. Két témám van, amit már említettem.

ELNÖK: Főosztályvezető asszony kell ehhez?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Szerintem nem kell, mert ezt most be akarnám nyújtani.

ELNÖK: Ez most akkor tájékoztató?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Igazából tájékoztató, de szeretném majd a későbbiekben ezt egy államigazgatási eljárás keretében esetleg valahol megmértetni, hogy van-e létjogosultsága vagy nincs. Körülbelül másfél éve, amióta ezeket az új rendeleteket vagy szabályokat bevezették, folyamatosan kapom ezeket az észrevételeket, ezért kénytelen vagyok szóba hozni, ugyanis nem tudok válaszolni addig, amíg innen nem kapok erre valamilyen választ.

Az egyik dolog a felvételi lapok kitöltése esetében ez a bizonyos B-lap, amit már említettem, ahol tulajdonképpen arról van szó, hogy a már említett 100/1997. rendeletben szerepel, hogy mely tantárgyakból kell kötelező érettségi vizsgát tenni, és ezért nem értjük, hogy az új felvételi formanyomtatványokon miért lett - lehet, hogy kicsit durván fogalmazok - leminősítve az anyanyelv és irodalom, azaz a nemzetiségi nyelv és irodalom, miközben semmi nem változott a törvényben. Az történt, hogy 2005-ig a nemzetiségi gimnáziumba járó érettségiző választhatott, hogy vagy a magyar nyelv és irodalmat, vagy az anyanyelv és irodalmat írja be.

Most viszont kizárólag magyar nyelv és irodalom van abban az első rubrikában, amelyben azelőtt az volt, hogy magyar vagy nemzetiségi, a nemzetiségi nyelv és irodalmat pedig betették az idegen nyelvek közé. Azt mindannyian tudjuk, egy dolog az, hogy idegen nyelvet tanulnak a gyerekek, és más az, amikor nyelv és irodalmat tanulnak, ráadásul nálunk az egyetlen tannyelvű gimnáziumban a magyar nyelv és irodalom kivételével minden tantárgyat szerbül tanulnak. Ezzel kapcsolatban egyébként törvénymódosítás nem történt, csak a formanyomtatványok változtak meg. Szeretnék tanácsot kérni a tekintetben, hol kell elindítani azt, hogy visszatérhessünk a régi gyakorlathoz. Ez az egyik. *(Simon Istvánné belép a tárgyalóba.)*

A másik észrevételem szintén az érettségi vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 1997. évi C. törvénnyel kapcsolatos, annak is az (1), (2) és (3) bekezdéseivel. Ezekben arról van szó, hogy az érettségi mikor minősíthető C típusú felsőfokú nyelvvizsgának, azaz mit kell teljesítenie ahhoz egy nemzetiségi gimnáziumban tanuló gyerekek ahhoz, hogy az adott nyelvből C típusú felsőfokú nyelvvizsgát kapjon. Ezt most nem olvasom fel, de néhány példányban kinyomtatam és odaadom mindenkinek, akit érdekel. Erről itt már több alkalommal is volt szó, mégis úgy érzem, hogy saját magunkkal szemben vagyunk nagyon szigorúak. Ha lehetséges, jó lenne ezt normális államigazgatási eljárás keretében módosítani, mert véleményem szerint az a módosítás, ami enyhítésül lett bevezetve, nem elegendő. Arról nem is beszélve, hogy bizonyos természettudományi beállítottságú szakokra való jelentkezés esetén nem kell feltétlenül szerbül érettségiznie a tanulónak, így viszont nem kapja meg a C típusú felsőfokú nyelvvizsgát, holott a nyelvet tudja, mert ugyanolyan nyelv és irodalmat tanul, mint bárki más.

MEDVEGY PÁLNÉ: Nem akkor kap felsőfokút, ha még két tárgyból azon a nyelven érettségizik?

ELNÖK: De.

SIMON ISTVÁNNÉ: Szakmailag előkészített anyagok alapján a NYAK-kal és másokkal nagy nehezen sikerült konszenzusra jutni a tekintetben, hogy egy nemzetiségi gimnáziumba járó gyerek azért, hogy bizonyítsa, szélesebb körűen ismeri a nyelvet, mint az irodalom és a nyelvészet, még két közismereti tárgyból tegyen érettségi vizsgát, hogy láthatóvá váljék, az élet bármely területén képes az adott nyelvből kommunikálni és írni. Ezt

majd meg lehet vitatni. Viszont ha ennyire tudja a nyelvet, de nem akar az említett feltételeknek megfelelni, mert természettudományi pályára készül, akkor elmehet a Rigó utcába nyelvvizsgázni. Ezt tehát úgy kell felfogni, hogy ez a C típusú felsőfokú nyelvvizsga vagy akár a középfokú nyelvvizsga megszerzésének a lehetősége az érettségi vizsga keretében. Ez olyan kedvezmény a nemzetiségi iskolába járónak, ami arra ösztökéli, hogy továbbra is kétnyelvű iskolába járjon, mert nemcsak érettségi vizsgája lesz a folyamat végén, hanem – ha jól teljesít – középfokú vagy felsőfokú C típusú nyelvvizsgája is.

A kimenet és azok az értékek és eredmények, amiket el lehet érni az érettségi vizsgával, nagyon erőteljesen visszahatnak arra, hogy milyen szinten folyik a kétnyelvű oktató-nevelő munka a gimnáziumokban. Tinglitangli persze nem lehet, mert a szakma ezt általában nem teszi lehetővé, ugyanis a nemzetiségi oktatás számára csakúgy, mint a kétnyelvű oktatás számára feltételekhez kötötte, hogy milyen esetben kaphat felsőfokú C típusú állami nyelvvizsgával egyenértékű tanúsítványt a nemzetiségi oktatásban, illetve a kétnyelvű oktatásban részt vevő tanuló. Ennek tehát nagyon komoly szakmai kritériumai vannak. Ha nyelv és irodalomból 3-asra vizsgázik valaki, akkor az a középfokú, ha pedig 4-esre vagy 5-ösre vizsgázik, akkor az a felsőfokú C típusú nyelvvizsgával egyenértékű. Ha nem így lenne, akkor azt mondhatná valaki, hogy minek törjem magam négy évig, mert így is, úgy is meglesz nekem ez a folyamat végén.

ELNÖK: Nem gondolom, hogy ezt meg kellene vitatnunk, mert erről már elég sokat beszéltünk. Amit Jovánka a nyelvvizsgával kapcsolatban említett, annak van egy pozitív hozadéka, például a népismeretnek mint érettségi tárgynak a felfutása, és az intézményeinknek azért mégiscsak ez a fő profilja. Ha a tanuló történelemből így is, úgy is az adott nyelvből érettségizik, akkor hozzáveszi a népismeretet is. Azok közül, akik orvosi egyetemre mentek, nagyon sokan ötödik, hatodik vagy hetedik tantárgyként is vállalták az érettségit, mert megérte még plusz két tárgyat felvenni. Tudom, hogy nálunk is nagyon sokan tiltakoztak, mert úgy érezték, hogy ez hátrányos megkülönböztetés, többletkövetelmény ahhoz képest, aki a Rigó utcában nyelvvizsgázik, de ha azt nézzük, hogy egyedül a nemzetiségi iskolákban lehetséges az, hogy felsőfokú nyelvvizsga-bizonyítványt kapjanak a tanulók, akkor ez mégiscsak vonzóvá teszi ezeket az iskolákat.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Néhány szóban szeretnék reflektálni az elhangzottakra. Én még a régi rendszerben szereztem felsőfokú C típusú nyelvvizsgát, ami nagyon jó volt a PhD-felvételi alkalmával, és nem érzem úgy, hogy az én nyelvtudásom kisebb lenne azért, mert könnyebben jutottam hozzá. Viszont létezik az, amit a főosztályvezető asszony mondott, hogy a szülők leperkálnak iksz összeget, és a gyerek kirázza a kisujjából a C típusú felsőfokú szerb nyelvvizsgát. Mivel azonban nekünk csak egy gimnáziumunk van, ott nemcsak a humán orientáltságú kisebbségi szerb értelmiség alapjait kell lerakni, hanem a természettudományi orientáltságúét is. Nem mondhatjuk azt, hogy a fő profil kizárólag a kisebbségi hagyományápolás vagy a népismeret, mert ezzel a versenyképességünk csökkenne a többi iskolához képest. Elnök úr úgy fogalmazott, lehetőség van arra, hogy középfokú vagy felsőfokú C típusú nyelvvizsgát kapjon valaki egy gimnáziumi érettségivel. Én viszont azt mondom – annak ellenére, hogy azt mondjuk, ha végigtanulja, akkor nem lehet gondja –, hogy lehetne egy kicsit enyhíteni, mert az új rendszer bevezetése arra megy ki, hogy a gyerekek ne kelljen kétszer felspannolnia magát, először az érettségire, majd pedig a felvételire.

Én egy konkrét példát is mondhatok. Az emelt szintű biológiát a mi gimnáziumunkban úgy kell csinálni, hogy van egy csoport, akik itt akarnak továbbtanulni, azoknak magyarul kell megcsinálni az emelt szintet, és van egy csoport, akik esetleg az anyaországban akarnak továbbtanulni, azoknak pedig szerbül, és nem feltétlenül kell esetleg annak a gyerekeknek, aki

itt akar továbbtanulni, ugyanolyan emelt szinten olyan jegyet kapva érettségizni szerbül biológiából, hogy megfeleljen a C típusnak.

Szerintem ennek vannak mellette és ellene szóló érvei is nagy számban. Hangsúlyozom, hogy ezt a megkeresést már több alkalommal hivatalosan megkaptam mint a Szerb Országos Önkormányzat oktatási bizottsága, és ezért úgy érzem, kötelességem volt ezt itt prezentálni. Az, hogy mi az én véleményem, az más kérdés.

ELNÖK: Mielőtt ehhez mindenki hozzászólna, úgy gondolom, ehhez személyünkben elmondhatjuk a véleményünket, de ezt azért mindenkinek a bizottságával meg kell tárgyalni. Ennek a rendeletmódosításnak eljön majd az ideje, kezdeményezni lehet, de ezt az illetékes oktatási bizottságokkal meg kellene beszélni, és akkor lehetne még egyszer ezt a kérdést napirendre tűzni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: És ahogy Ibolya mondta, amikor erre van lehetőség, akkor kell rá visszatérni.

ELNÖK: Pontosan, tehát amikor annak eljön az ideje, hogy a módosítás napirendre kerül, akkor ezt még egyszer be lehet nyújtani. Amit itt egyébként a főosztályvezető asszony elmondott, valóban, emlékeztek rá, hogy a NYAK-kal és másokkal is mindenféle egyeztetések voltak, és ez végül is így zajlott le. Elég keményen küzdöttünk, erre mindenki emlékszik, és pillanatnyilag ezt értük el. Lehet, hogy egy másik eljárásban vagy egy másik alkalommal el lehet érni azt, amit Jovánka mondott.

Ezzel kapcsolatban viszont hadd hívjam fel a figyelmet egy másik problémára, ami egészen konkrétan nálunk, német területen nagyon nagy gondot jelent. A nyelveket említette Jovánka, hogy magyar mint idegen nyelv, mint anyanyelv. Egyre több az olyan tanuló nálunk, aki magyarból mint idegen nyelvből szeretne érettségizni, de sajnos a jelenlegi szabályozás ezt csak nem magyar állampolgároknak teszi lehetővé. Ha tehát valaki kettős állampolgár, magyar és német állampolgár - mert van ilyen is -, és éveken keresztül, mondjuk, Németországban járt iskolába, óriási hátránnyal indul azokkal szemben, akik magyar iskolába jártak, és őket kötelezni kell arra, hogy ugyanolyan feltételek mellett tegyenek érettségizni magyar nyelv és irodalomból, mint azok, akik végig itt jártak iskolába - ez sérti az ő esélyegyenlőségüket -, és nem tehet magyarból mint idegen nyelvből vizsgát.

SIMON ISTVÁNNÉ: A kettős állampolgár?

ELNÖK: A kettős állampolgár sem, igen, sajnos.

SIMON ISTVÁNNÉ: Erre akkor majd vissza kell térnünk, megnézzük, hogy mi is itt a helyzet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most akkor beszéljük meg a következő ülésünk időpontját. Abban állapodtunk meg, hogy minden hónap harmadik csütörtökén tartunk bizottsági ülést. Romáczi Laci azt mondja, hogy októberben el kéne térni ettől, mert egybeesik az OKNT ülésével, ahol szintén előkerül a 100/97-es téma. Nem ismerem a minisztérium módosítási törekvéseit, ezért kérdezem, hogy van olyan is, ami érinti a mi területünket.

SIMON ISTVÁNNÉ: Minden olyan, ami az OKNT előtt szerepel, az szerepel az OKB előtt is.

ELNÖK: Meg lehet oldani, hogy nekünk is aznap legyen ülésünk?

SIMON ISTVÁNNÉ: Miért ne lehetne? Az OKB minden hónap harmadik csütörtökén ülésezik, és ha ez egybeesik az OKNT ülésével, akkor úgy szervezzük a dolgot, hogy mindkét helyre jusson előadó.

ROMÁCZ LÁSZLÓ: Az OKNT minden hónap második csütörtökén tartja ülését és megkerestek, kérem meg az OKB-t, hogy térjen ki az ő ülésük elől. Én ezt a kérést tolmácsoltam.

SIMON ISTVÁNNÉ: Nem lesz gond, mert úgy osztjuk be a napirendeket, hogy itt is legyen előadó. A bizottsági tagok vidékről jönnek és a munkatervükben ez a nap szerepel. Semmi nem indokolja az ülés elhalasztását. Úgy szervezzük meg a napirendeket, hogy mind a két helyen legyen előadó.

ELNÖK: Akkor ebben az évben október 19-én, november 16-án és december 14-én tartunk ülést.

SIMON ISTVÁNNÉ: És ezektől csak olyan esetekben kell eltérni, ha a minisztérium vezetésének olyan előterjesztése van, ami ezt indokolja.

ELNÖK: Van-e még valakinek bármilyen bejelenténivalója? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, megköszönöm a részvételt és az ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 17 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

<u>Általános bevezető</u>	4
<u>A napirend elfogadása</u>	4
<u>Megbízó- és köszönőlevél átadása</u>	4
<u>A minisztérium kérése a bizottsághoz a magyar-szlovák kapcsolatok ügyében</u>	4
<u>A szerb nemzetiségi népismeret érettségi vizsga részletes vizsgakövetelményei és vizsgaleírása</u>	7
<u>42/2006.(09.21.) számú határozat</u>	8
<u>Tankönyvvé nyilvánítási meghosszabbítási kérelmek</u>	10
<u>43/2006.(09.21.)–50/2006.(09.21.) számú határozatok</u>	10
<u>Összeférhetetlenségi problémák felvetése</u>	11
<u>51/2006.(09.21.) számú határozat</u>	14
<u>Jelölt delegálása a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságba</u>	14
<u>52/2006.(09.21.) számú határozat</u>	16
<u>Egyebek</u>	16
<u>Tájékoztató a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásáról</u>	16
<u>Tájékoztató írásbeli érettségi vizsgarész kialakításáról dráma, filozófia és művészettörténet vizsgatárgyak esetében</u>	17
<u>Dr. Lásztity Jovánka felvetése a felvételi formanyomtatvánnyal kapcsolatban</u>	19
<u>Dr. Lásztity Jovánka felvetése az érettségien megszerezhető felsőfokú C típusú nyelvvizsgával kapcsolatban</u>	19